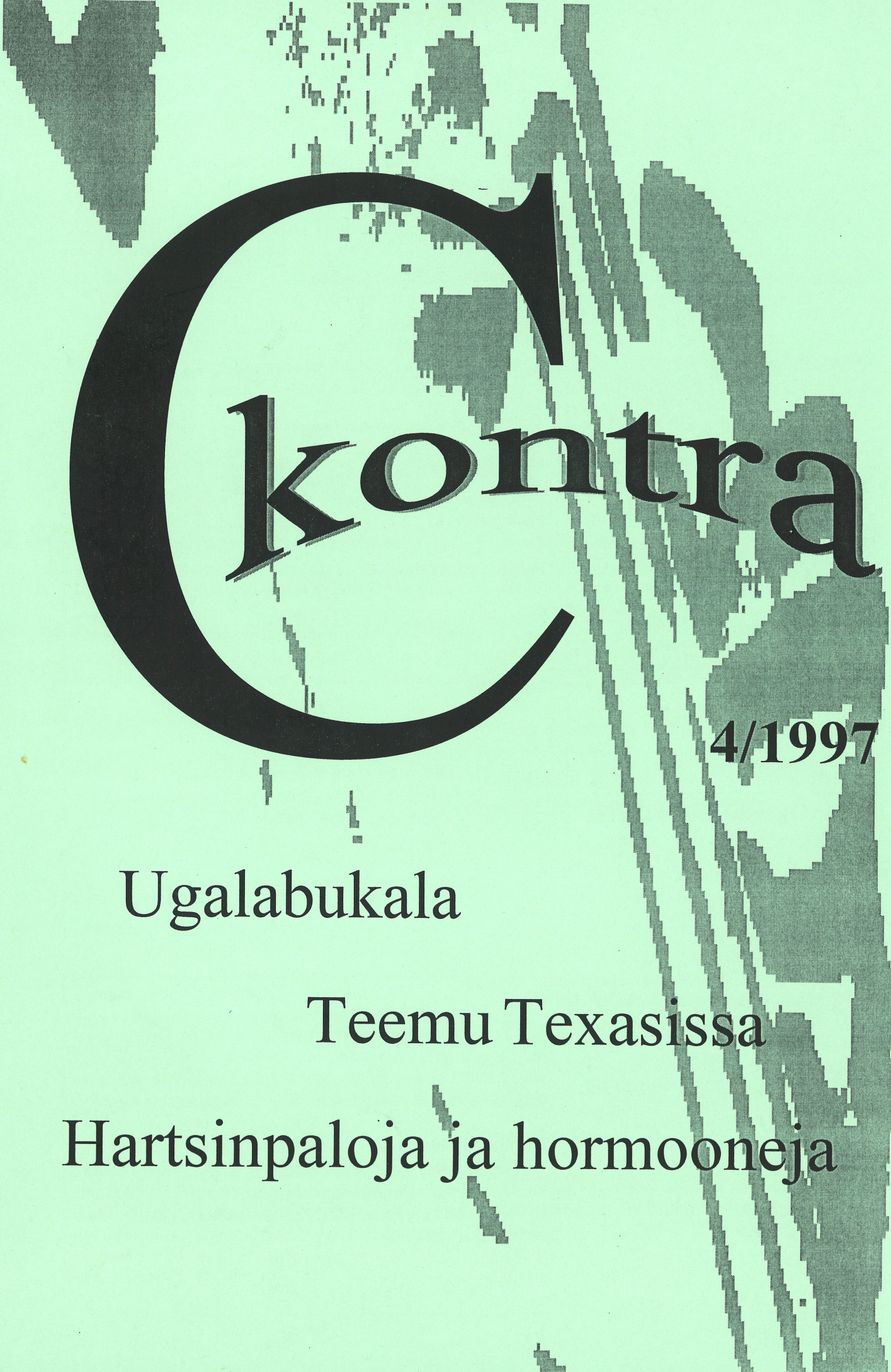

kontra

4/1997

Ugalabukala

Teemu Texasissa

Hartsinpaloja ja hormooneja

Kontra

Suomen Kontrabassoklubi Ry:n jäsenlehti

14. vuosikerta

Painosmäärä vuonna 1997 250 kpl

Päätoimittaja: Juha Pesonen
Sipusaarentie 58
11120 Riihimäki
puh. 019-722 629

Toimituskunta: Miika Asunta
Ville Väättäinen

Taitto: Heikki Pesonen

Kopiointi ja jakelu: Reijo Jukarainen
p. 09-2948383

ISSN 0780-5519

SUOMEN KONTRABASSOKLUBI RY.

Perustettu vuonna 1976

Hallitus 1998: **Miika Asunta** pj.
Helsinginkatu 42 A 29
00530 Helsinki
p. 09-737 489
040-547 7842
Juho Martikainen vpj.
Punavuorenkatu 3 A 12
00120 Helsinki
p. 09-6223 112 tai
050-5235555
Niko Ukkonen siht.
Vanha Viertotie 21
00350 Helsinki
p. 09-5808589 tai
0400-825244
Teppo Hauta-aho
Tuure Koski
Atro Mikkola

Rahastonhoitaja: **Lauri Parikka**
p. 09-7537445
0500-347123

SISÄLTÖ:

Alkujuttu.....	3
Puheenjohtajan palsta.....	4
Ilmoituksia.....	5
Teemu Texasissa.....	6
Evankeliumia kansalle.....	11
Hartsinpaloja.....	12
Päin basistin otelautaa.....	13
Haarukka.....	14

Kontra C-lehteen voit kirjoittaa myös nimimerkillä. Toimituskunnan tiedossa on kuitenkin oltava nimesi ja osoitteesi. Nämä tiedot jäävät ainoastaan toimituksen käyttöön, eikä niitä luovuteta ulkopuolisille. Tarvittaessa alkuperäismateriaali palautetaan.

Otamme mieluiten tekstit vastaan disketillä ja kirjoitettuna PC-koneen tekstinkäsittelyohjelmalla (WP, Word), mutta selkeät käsinkirjoitetut tai kirjoituskoneella tehdyt tekstit kelpaavat yhtä hyvin. Mikäli kirjoitat tekstisi Macintosh-koneella, lähetä teksti meille tulostettuna.

Ohoh! Tässä kävi niin kuin TUPO-tohinoissa. Neuvottelun sovittua takarajaa piti siirtää ja sehän siirtyi. Siispä Kontra C:n vuoden 1997 viimeinen numero ei myöskään pysy aikataulus-
sa vaan ilmestyy tammi-helmikuussa 1998; mitä isot edellä sitä pienet perässä.

Mutta hällä väliä! Pääasia, että ilmestyy. Lehteä on toimitettu keskeytyksettä jo vuodesta 1982, milloin paremmin milloin huonommin, mutta yhtäkaikki sitkeästi vuodesta toiseen; suomalaisia kontrabasisteja yhdistävä linkki ei ole katkenut.

ugalabukala

Mutta voi mahotonta! Kontrabassoklubin syyskokouksen yhteydessä pidetty basso-konsertti sykähdytti. Kaikki esitykset olivat upeita, mutta erityisesti hämmästytti nuorten vahva osaaminen. En ole aikaisemmin kuullut (kuka on) 12-vuotiaan soittavan **Bottesinin** Elegiaa. Parikymmentä vuotta sitten ei takuulla osattu kuvitella kuinka hurjasti bassonsoiton opetus tulevina vuosina kehittyy.

Hoblaa! Vuosi vaihtui niin vikkelästi, että perinteinen menneen arviointi ja uuden hahmottaminen jäi kokonaan tekemättä niin omassa elämässä kuin muutenkin. Raketit räiskyivät, Monopoli-peli varasti yöunet ja muuten vain tuli vietettyä lokoista lomaa mm. Heikinheimon muistelmia lukien (ei yhtään herjaa kontrabassonsoitosta, olin pettynyt!).

Nyt loppiaisen aattona ei kuitenkaan liene vielä myöhäistä vähän ruotia ja raaputella Kontra-basso-Suomea armon vuonna 1997. Joten todettakoon ainakin, **että**

orkesterit reissailivat paljon ulkomailla ja basistit niiden mukana, erityisen merkillepantavaa oli opiskelijaorkestereiden matkailuinto.

oppilaitoksissa tehtiin uutterasti töitä yhä paremman soittajakunnan aikaansaamiseksi, nuoret kontrabasistit hämmästyttivät hienoilla esityksillään.

alkujuttu con

*orkestereissa ja oppilaitoksissa basistit riitelivät muiden mukana normaaliin tapaan, erityisesti jäi harmittamaan Sibiksen sotkui-
nen tilanne.*

kontrabassoklubi toimi kiitettävällä aktiivisuudella, erityiskiitos siitä puheenjohtaja Kari Räsäselle.

kontrabassoa kuultiin soolosoittimena useissa eri tilaisuuksissa, mieleen jäi Laineen Eskon hieno esiintyminen yhdessä Tapiola Sinfoniettan kanssa.

KEIHÄS

Entä alkanut vuosi? Ennustetaanpa, **että**

Suomeen ostetaan kiihtyvällä vauhdilla ulkomailta hienoja soittimia.

bassoja huolletaan ja korjaillaan aikaisempaa enemmän Tallinnassa.

kontrabassoklubin jäsenmäärä kasvaa voimakkaasti, opiskelijat saadaan tehokampanjalla mukaan toimintaan.

opetustyössä painotetaan aikaisempaa enemmän stemmasoiton osaamisen merkitystä.

klubin tuore puheenjohtaja Miika Asunta repäisee hihastaan yllätyskortin, joka saa aikaan yhtäkkisen kiihkeää vipinää klubin toiminnassa.

Huhhuh! Ei muuta kun erinomaisen-työteliään-rentouttavan-aurinkoista alkanutta vuotta koko konkkaronkalle. Ugalabukala keihäs, totesi Hullujussi-porukka vuosikymmeniä sitten. Niin minäkin nyt.

Kiusallista - ajatusviiva puuttuu. Täytyy vain tyytyä tavalliseen väliviivaan tai miinusmerkkiin, mutta jos sitä käyttää ajatusviivana, on sen molemmilla puolilla oltava välilyönti. Varsinainen ajatusviiva, joka siis on edellämainittua huomattavasti pidempi, tulee kirjoittaa ilman välilyöntejä. Tai voihan symbol-kirjaimistosta lainata tuota pitkää viivaa—voilá. Mutta veikkaanpa, että lopullisessa lehdessä sanojen "viivaa" ja "voilá" välissä on merkki "¾" ... saa nähdä mitä taittovaiheessa tapahtuu...

Mutta asiaan. Uusi puheenjohtajanne uusine tietokoneineen haparoi tekstinkäsittely-ohjelman kimpussa, mutta on kuitenkin jo aloittanut tehtävänsä klubin luotsina. Kontrabassoklubin toiminnan tavoitteet on asetettu tänä- ja ensi vuonna korkealle. Pyrimme järjestämään ensi syksynä oman mestarikurssin; apurahahakemus Suomen

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

kulttuurirahastolle on jo vetämässä, muita anomuksia teemme sitä mukaa kun apurahoja tulee haettaviksi. Kunhan kurssin rahoitus saadaan edes alustavasti varmistumaan, voimme kertoa suunnitelmista tarkemmin.

Edellisestä järjestämästämme mestarikurssista onkin aikaa kymmenen vuotta. Tällä välillä olemme osallistuneet tavalla tai toisella Sibelius-akatemian koulutuskeskuksen kurssien järjestelyihin, pääasiassa maksamalla opettajien lentoja tai subventoimalla kurssimaksuja, saamatta kuitenkaan klubille muuta hyötyä. Jäsenemme eivät ole saaneet ilmaiseksi seurata opetusta, mikä olisi ollut vähintäänkin kohtuullista. Tällainen peli ei enää vetele. Niinpä panostamme omaan mestarikurssitarjontaan.

Tarkoitus on myös järjestää muutama klubi-ilta, joissa pyrimme tekemään bassonsoittoa tunnetummaksi niin sanotun "suuren yleisön" keskuudessa. Nyt vain kävi niin, että tämän lehden painoon mennessä ei ole ensimmäisestäkään tietoa... mutta ajatusta ei ole unohdettu.

Sen sijaan takavuosien riippakivi, klubin oman äänitteen julkaiseminen, on onneksi haudattu. Digitaalitekniikan ansiosta tuotantokulut ovat nykyisin niin pienet, että kuka tahansa voi varsin edullisesti tehdä oman levyn, eikä yksinkertaisesti ole järkevää tehdä epämääräistä kokoelmalevyä, jonka teosvalikoima olisi väkisinkin rajoittunut.

Toivonkin, että lähitulevaisuudessa kauppojen hyllyiltä löytyisi useita suomalaisia bassolevyjä. Ehkä ajattelet, että "ei levyä kannata tehdä muutamaa kollegaa varten". Ei kannatakaan, mutta kuka levyäsi kuuntelee, jos sitä ei edes ole olemassa?

Miika Asunta

kilpailuja, tapahtumia

Kontrabasso Symposium Berliinissä 1-5.6.1998.

Ohjelmassa opetusta, seminaareja ja konsertteja. Paikalla häärivät mm. Peter Buckoke, Jon Deak, Caroline Emery, Miloslav Gajdos, Tobias Glöckler, Michael Klinghoffer, Dane Roberts, Siggi Busch, Barbara Sanderling, Paul-Rainer Zepperitz ja Michael Wolf. Osanottomaksu 200 DM, opiskelijoilta 75 DM. Ilmoittautumiset 24. huhtikuuta mennessä

osoitteeseen:

Hochschule der Künste Berlin
FB Musik, Künstlerisches Berlin
P.O. Box 126720
D-10595 Berlin

Lisätietoja em. osoitteesta tai sähköpostilla:
e-mail: zeckert@hdk-berlin.de

Edinburgin kansainvälinen kontrabassokilpailu 21.-25.8.1998.

Kisa on tarkoitettu alle 30-vuotiaille ja alustavien tietojen mukaan 1. erässä soitetaan vapaavalintainen sävellys ja **Hauta-ahon** Kadentza ja toisessa erässä **Bottesinin** konsertto n:o 3, **Koussewitskyn** konsertto ja **Maxvel Daviesin** konsertto. Lisätietoja saa Teppo Hauta-Aholta puh. 09-443274.

Kontrabassohappening myös Berkshiressa, Englannissa 25. 30.8.1998.

Tapahtuma on tarkoitettu "solisteille, opiskelijoille, orkesterimuusikoille opettajille ja kaikille kontrabassosta kiinnostuneille henkilöille". Lisätietoja Hauta-aholta.

Saksalainen Paesold kontrabassonjousi
p. 09-874 6259

ps. Jos etsit itsellesi kunnon soitinta, olen kunnostamassa 90 v. vanhaa saksalaista bassoa. Ota yhteyttä.

myytävänä

Teemu

*Kansainvälinen bassoklubi The International Society of Bassists täytti 30 vuotta viime kesäkuussa. Tätä juhlistettiin suurella bassotapahtumalla, joka pidettiin Houstonissa Texasissa 2. - 8.6.1997. Paikka oli paikallinen yliopisto Rice University ja sen musiikkiosa Shepherd School of Music. Tapahtuma koostui lähinnä mestarikurssimuotoisesta opetuksesta, konserteista, work-shopista, luennoista sekä soitin-, nuotti- ja tarvike-esittelyistä. Opettajia ja esiintyjiä oli liki sata eri puolilta maailmaa. Suomesta oli mukaan kutsuttu **Teppo Hauta-aho**, jolla oli oma konsertti sekä pienyhtyeen ohjausta. Seuraavassa Tepon ajatuksia ja kokemuksia matkalta. Mietteet kirjasi ylös **Niko Ukkonen**.*

- Yliopiston musiikkiosa, jossa tapahtuma pidettiin, oli todella valtava paikka, jossa oli aivan mielettömät tilat: monta sataa harjoitushuonetta, kaksi erilaista kamarimusiikkisalia ja iso sali, joka oli vähintään Finlandia-talon salin kokoinen. Tapahtuman presidenttinä toimi yliopiston bassoprofessori **Paul Ellison**, ja hänen mukaansa paikalla oli kaiken kaikkiaan noin 300 basistia, joten harjoitushuoneet olivat ahkerassa käytössä. Tuohon aikaan Texasissa sattui olemaan melko lämmin ilma, noin 30 astetta, vaikka aurinko ei edes paistanut, joten viikosta muodostui ihmispaljouden takia melko hikiäinen (paikalla oli myös tavallista konserttiyleisöä ja salit olivat usein täynnä). Ohjelma oli suunniteltu siten, että klassisen musiikin soittajille oli omat konsertit ja luennot, jazzin soittajille omat ja myös pikkubasisteille omansa, joten tietyltä päällekkäisyydeltä ei voinut välttyä vaikka yrittikin juosta paikasta toiseen.

Paljon sovituksia

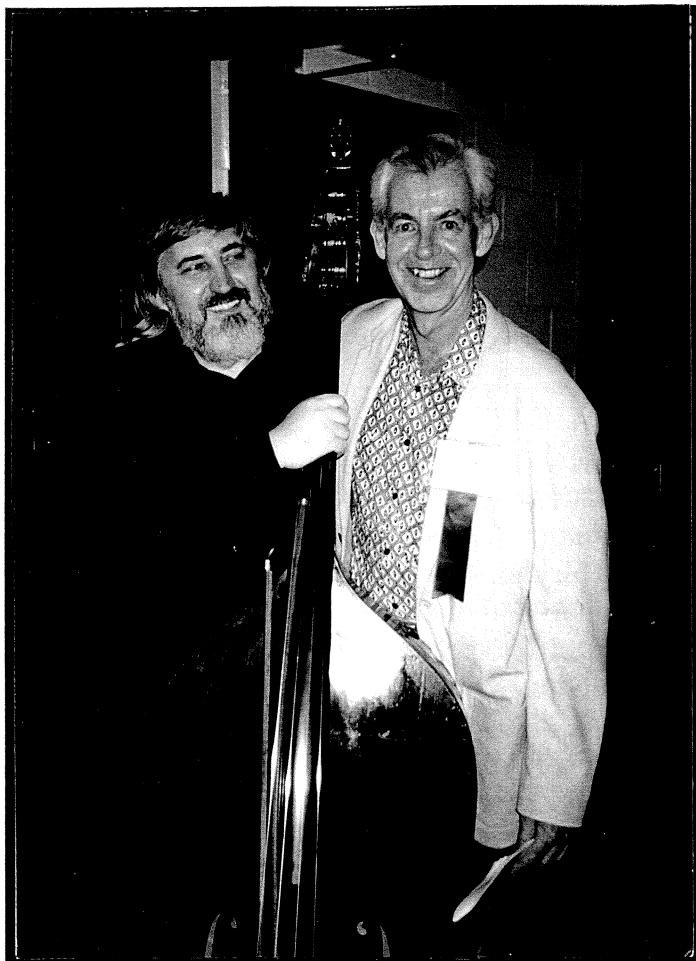
- Heti ensimmäisenä päivänä alkoivat kilpailut, jotka olivat jaetut viiteen eri sarjaan: orkesteristemmasoittokisat, soolosoittokisat, pikkubasistikisat alle 14- ja alle 18-vuotiaille sekä jazzbassokilpailut. Nämä kaikki alkoivat aamulla kello 9.00 eri paikoissa, joten kaikkia ei voinut seurata yhtäaikaan. Kilpailut kestivät ilta-päivään saakka ja kello 17.00 alkoi Indianapolis Bass Ensemblen konsertti. Tämä yhtye oli kvintetti. Samana iltana oli vuonna -95 pidettyjen edellisten soolokisojen pääsarjan voittajan konsertti. Nämä kilpailut pidetään joka toinen vuosi ja voittaja saa pitää oman konsertin seuraavana vuonna, tosin voittajia oli tällä kertaa kaksi, **Owen Lee** ja **Anthony Stoops**, koska ensimmäinen sija jaettiin tuolloin kahtia. Lee esitti lähinnä sovituskappaleita kuten **Bachin** sello-sarjan n:o 5 ja Brahmsin alttoviulusonaatin, joka ei välttämättä istunut kovinkaan hyvin eikä soolo tahtonut kuulua. Stoops esitti enemmän originaaleja sävellyksiä kuten **Henzen** soolokappaleen S. Biagio g Agostore 1207 sekä kuusi **R. Vaughan Williamsin** bassolle säveltämää kansanmusiikkivaikutteista kappaletta ja **Griegin** sellosonaatin sovituksen (Amerikassa soitetaan melko paljon sovituksia).

- Seuraavana aamuna oli soolosarjan finaali, jossa oli monia hyviä nuoria soittajia, valitettavasti voittajan nimi ei jäänyt mieleen. Samaan aikaan olisi ollut luentoja mm. vasemman käden tekniikasta sekä jazzin opetuksesta, mutta ne jäivät näkemättä seuratessa soolokisoja. Luentoja ja demonstraatioita oli aina vähintään kaksi yhtäaikaan eri paikoissa, joten jokainen saattoi valita itselleen kiinnostavimmat asiat. Sitten ehdin seurata **Hal Robinsonin** mestariluokkaa. Robinson on Philadelphian orkesterin äänenjohtaja ja vuoden -82 Man-saaren kilpailun voittaja. Hänen oppilaansa muuten juuri voitti soolosarjan.

Jousitukset remonttiin

- Seuraava luento olikin erityisen mielenkiintoinen: **Chris Brown** puhui aiheesta "Different Strokes for Different Folks", eli erilaisista

jousitusmahdollisuuksista orkesterisoitossa. Brown soittaa itse kamariorkesterissa jossa on vain kolme bassoa, mutta hän demonstroii sektionensa kanssa, että kaikkien ei tarvitse soittaa stemmaa samanlaisilla jousituksilla, koska se ei aina ole välttämättä paras ratkaisu. Hän

"Superpelimanni" Miloslav Gajdos ja Paul Ellison (President)

todisti tämän niin, että kaikki kolme soittivat hieman erilailla eivätkä pyrkineetkään aivan samanlaiseen jousenkäyttöön kuten yleensä jää-

räpäisesti pyritään tekemään sillä seurauksella, että sektion soundi on aina samanlainen tylsä tumpposoundi tai mikä sitten lieneekään vailla mitään vaihtelua. Tämä esitys osoitti, että jos osa soittajista soittaa jousitukset jopa toisin päin kuin muut, sillä saavutetaan määrättyjä tuloksia ja jotkut paikat paranevat. Tämä on tietysti selvä, koska kaikilla jousi ei toimi välttämättä samalla tavalla jo fysiologiankin puolesta ja jos joku toinen saa jonkun paikan tulemaan paremmin toisella tavalla, niin miksi ihmeessä ei antaisi tehdä juuri näin? Tämä osoittaa, että stemmaryhmässä pitäisi olla joustoja ja pitäisi voida yhdessä miettiä jousituksia yms. ilman, että joku ehdottomasti määrää miten tehdään. Sinänsä ehdottoman samansuuntaiset jouset ovat pelkkä ulkonäköseikka, jolla ei olekaan niin suurta vaikutusta yhtenäiseen ääneen kuin yleisesti kuvitellaan.

"Tosi makea sonaatti..."

-Tämän mielenkiintoisen luennon aikana menetin toisen samaan aikaan olleen: **Michael Cameron** esitteli soolokappaleita nimellä "Solos You Should Know: Reflections on Unaccompanied Bass Repertoire". Hän oli-kin tuttu kaveri vuodelta -90, jolloin olimme **Katraman** kanssa New Yorkissa samassa tapahtumassa ja Cameron esitteli tuolloin erikoiskokoonpanoille tehtyä musiikkia, jossa oli mukana basso ja muita soittimia. Nykyisin hän on erikoistunut säestysksettömiin soolokappaleisiin ja hän antoi minulle uuden levynsäkin, jossa hän soittaa näitä kappaleita.

Texasissa

Hän pyysi minulta kaikki mahdolliset soolokappaleet ja hän aikoo tehdä tutkimuksen soolorepertuaarista. Oli sääli, että en voinut seurata tätä, ties vaikka olisi esitelty Kalmiston biisejä.

- Seuraavan konsertin piti säveltäjä-basisti **David Anderson**. Hän soitti omia teoksiaan, joiden joukossa oli tosi makea sonaatti bassolle ja harpulle. Sama kustantamo, joka julkaisee Andersonin teoksia, julkaisee myös muiden säveltäjien teoksia, mm. **Tubin**in konserttoa orkesterivireisenä, jota ei varmaan muualta saa.

- Tässä vaiheessa aloin etsiskellä itselleni soitinta lainaksi ja kävin jeesaamassa Paul Ellisonin oppilaita, jotka soittivat Kalmistoa. Niillä oli myös kvartetti, ja annoin niille Koralianan kokeiltavaksi, jota ne innostuivat harjoittelemaan. Autoin myös niiden omissa kappaleissa, mm. erään paikallisen säveltäjän kvartetossa, minkä kantaesityksen ne sitten esittivät yhdessä vaiheessa. Siinä samalla meni taas pari luentoa ohi sekä **Zimmermannin** konsertoesittely, **Bill Blackin** **Richard Nunemakerin** teosten esittely ja **Miloslav Gajdosin** mestari-luokka, mikä oli vahinko. Gajoshan on kovan luokan soittaja Tsekeistä, jonka oma konsertti myöhemmin oli aivan uskomaton. Myönnän olleeni vähän itsekäs ja niinpä menin välillä jopa syömään ja tapaamaan kavereita. Illalla oli **David Murray**n resitaali ja heti perään jazz-konsertti, jossa soitti bassoduo **Rufus Reid** ja **Michael Moore**. Pieni kaljakierros ei ollut hassumpaa päivän päätteeksi. Ei löytynyt Lapinkultaa eikä edes Koffia!

Oma keikka

- Seuraavana aamuna minulla oli tapaaminen oman pikkubasistiryhmän kanssa jota olin ohjaamassa, joten **Nadja Galen** kvinttivitysesittely jäi kuulematta, samoin **Robert Boustany**n joogaluento (Kvinttivitystä käyttävät ilmeisesti muutkin kuin edesmennyt **Red Mitchell**). Myös fantastisen hyvä soittaja **Diana Gannett** jäi pois, hänolisi esitelty korkean rekisterin soittamista "Why Not Warm Up?". Samaan aikaan olisi ollut **Richard Appleman**in luento "The Acoustic Bass in Early Jazz", mutta olin juuri saanut soittimen itselleni ja siihen piti vaihtaa kieliä ja tutustua muutenkin sillä minulla oli konsertti iltpäivällä. Ehdin kuitenkin seuraamaan **Francois Rabbathin** mestari-kurssia. Ennen keikkaa olisi ollut jazz-kaveri **Glen Moore**n tekniikkaa ja **Tobias Gloecklerin** esittely **Mozartin** ja **Spergerin** bassoaarioista, mutta halusin keskittyä konserttiin, joka minulla oli yhdessä **Barre Phillipsin** kanssa. Hän on amerikkalainen free-jazzin ja uuden musiikin spesialisti, joskus ollut myös eräänlainen esikuvani. Soitimme kahdestaan improvisoitua musiikkia isossa salissa noin tunnin ajan ja monetsanoivat myöhemmin, että se oli ollut tosi fantastista. Useimmat ainakaan klassisen musiikin soittajat eivät voi kuvitellakaan, että voi soittaa konsertin täysin improvisoidusti tuosta noin vaan ilman mitään harjoituksia. Keikan jälkeen painuttiin syömään ja tultiin illalla kuuntelemaan **Mark Dresseriä** (**Turetzky**n oppilas), joka on niin ikään jazzari, improvisoija ja nykybasisti. Hänen soittimessaan oli sähköinen vahvistus mm. niin, että pelkästään ylääänille oli kokonaan oma mikki.

Koar-kvintetti

Tornado-biisin jälkeen rajuja läpytyksiä

Euroopan jengi -3

vas -> oik. Kalamisto, Suami; Tiagon Pinto-Ribiero, Portugal; Franz Pilliger, Salzburg; I.S.B sihteeri Madeleine; Gottfried Engels, Köln; Tobias Gloecker, Dresden; Miloslav Gajdos, Kromerig; Barbara Sanderling, Berlin; Florian Pertzborn, Portugal; Koroly Savu, Budapest; Francois Rabbath, Paris; Paul Elliston, Houston.

- Samana iltana oli myös itävaltalaisen **Franz Pillingerin** konsertti, mutta se oli niin loppuunmyyty, että jouduimme katsomaan sitä monitorista toisessa huoneessa. Hän soitti yksinään ja mukana oli yksi japanilainen tanssija. Hänen konsertistaan jäi vähän teennäinen jälkimaku eikä salissa olisi oikeastaan jaksanut ollakaan. Samana iltana olisi ollut vielä yksi jazz-konsertti, mutta jäin treenaamaan kvartetin kanssa, joten se ilta meni siinä.

Uskomaton pelimanni

- Neljännen päivän aamuna oli säveltäjien foorum **Frank Proton** johdolla, jossa keskusteltiin sävellyksistä ja erilaisista sävellystekniikoista. Tämän jälkeen ohjasin taas pikkubasisteja. Siinä samalla Paul Ellisonin mestariluokka meni ohi. Iltapäivällä piti saksalainen professori **Gottfried Engels** näytöstunnin koesoittoon valmistautumisesta ja kertoi kuinka koesoitto-kappaleita pitää harjoitella, mm. **Dittersdorffia**. Hänellä oli monta hyvää ideaa mm. intonaatioon. Sitten kuuntelin Bert Turetzkyn esittelyn hänen omista teoksistaan ja **Michael**

Wolfin resitaalin. Hän soitti **Beethovenin** D-duuri sonaatin sekä tosi virtuoosisen biisin, jossa soitti bassoa ja kertoi samalla pähkähullua tarinaa (Possessed säv. **John Steinmetz**). Kuulin myös Miloslav Gajdosin resitaalin. Hän soitti aivan uskomattomia juttuja mm. **Bruchin** viulukonserton. Hän on tsekkiläinen professori ja aivan uskomaton pelimanni. Valitettavasti minulla ei ollut tilaisuutta äänittää tätä esitystä, hänellä oli aivan mieletön tekniikka. Viimeisenä kuuntelin Glen Mooren jazz-resitaalin. Hän soitti erikoisvirityksellä, jossa alin kieli on matala C, seuraavat ovat tavalliset A ja D ja ylin kieli on septimiä korkeampi C. Hänen konserttiinsa loppui se päivä.

- Seuraavana aamuna kuuntelin **Hans Sturmin** improvisaatioita sekä **Paul Erhardia**, joka esitteli argentiinalaisen säveltäjän **Luis Jorge Gonzalezin** kiehtovaa musiikkia. Menin myös **David Walterin** mestariluokalle, jossa soitettiin yllättävän paljon **Koussevitzkyn** musiikkia. Sitten amerikkalainen säveltäjä-basisti **Patrik Neher** esitteli omia teoksiaan. Hän antoi minulle omia nuottejaan ja jos joku on kiinnostunut niistä niin Kalmistolta löytyy. Illalla oli **Max Dimoffin** konsertti. Hän soitti vuoden -90 kil-

pailussa Kadenzaa tosi hyvin, tosin tällä kertaa lähinnä Bachin sellosarjoja. **Thomas Martin** esitteli **Bottesinin** musiikkia ja soitti mm. kaksoiskonserton ja duetot laulajien kanssa, tosin niistä en erityisemmin pitänyt.

Orkesterissa 70 basistia

- Kuudentena päivänä **Jeff Bradetich** esitteli mm. Kadenzaa ja muita kappaleita noin sadan vuoden ajalta. Ihmiset tykkäsivät kovasti, että Kadenzan säveltäjä oli paikalla, ja monet tulivat amerikkalaiseen tapaan kertomaan kuinka he rakastivat tätä kappaletta. Sitten oli hieno jazzkonsertti bassotriolla: **Ray Brown**, **John Clayton** ja **Christian McBride** ja tämän jälkeen oli pikkubasisteille omistettu esiintyminen, jossa soitti mm. oppilaideni kvintetti. Mukana oli myös Turetzkyn kantaesitys, joka oli sävelletty 70 soittajan basso-orkesterille. Tämä konsertti kesti vain tunnin, joten ehdin kuunnella norjalaisen **Arni Egilssonin** resitaalin ja kiinalaisen **Yuan Xiong Lun** mestariluokan, josta jäi mieleen todella asiapitoinen ja keskitetty opetus. Seuraavana kuultiin basso- ja kitaraduo **Tom Knificiä** ja **Gene Bertonciniä**, jolle olin lähettänyt nuotteja. Samaan aikaan opetti ilmeisen kovan luokan opettaja **Florian Pertzborn**, sääli etten päässyt sinne. Hänellä oli erittäin kova oppilas alle 18-vuotiaitten sarjassa päästen finaaliin asti.

- Nyt olikin vuorossa varsinainen päätapahtuma, jossa saivat maailmankantaesitykset **David Andersonin** kontrabassokonsertto ja **Frank Proton** Four Scenes After Picasso, molemmat kontrabassolle ja orkesterille. Konserton solisti oli **Hal Robinson** ja Proton Francois Rabbath. Näiden jälkeen esiintyi Ray Brownin Superbass-trio, ja Brownille annettiin kunniainnointi saavutuksistaan jazzin parissa. Hän kertoili, että on tosi hienoa että sai kokea tämän ja että nykyisin kaikki basistit ovat ikäänkuin yhtä perhettä riippumatta siitä, mitä musiikinlajia edustavat. Silloin kun hän aloitti ja vielä jopa 30 vuotta sitten jazzarit ja klassikot eivät voineet edes puhua toistensa kanssa, mutta nykyisin tämänkaltaisen lyhytnäköisyys on poistunut.

- Vielä viimeisen päivän aamuna soitti Texasin bassokvartetti hauskoja kappaleita. Oli aika erikoista, että ensin oli konsertti ja vasta sitten saatiin aamiaista. Kaiken kaikkiaan mieleen jäi mukava fiilis tämän viikon ajalta ja erityisesti avoimuus ja tasavertaisuus soittajien kesken. Myös kritiikkiä sai esittää toisten soitosta eikä kukaan ottanut niistä nokkiinsa mitenkään henkilökohtaisesti ja muunkinlaisia näkemyksiä kuunneltiin mielellään. Usein mestarikursseilla oli vanhojakin ihmisiä, jotka olivat jo vuosikausia olleet työssä ja halusivat vielä oppia uusia kappaleita ja tekniikkaa. Mukana oli myös harrastajasoittajia ym. asioista kiinnostuneita. Oli hienoa, että ammattilaisetkin olivat tulleet uteliaisuuttaan paikalle ja juuri uteliaisuus pitää aina mielenkiintoa yllä. Vanhinkin osanottaja **David Walter** oli aina menossa kovalla vauhdilla seuraavaan paikkaan. Tietenkin levyjä ja tarvikkeita myytiin ahkerasti ja itsekin sain hyvän jousen melko halvalla sekä nuotteja ja kieliä. Myös esityksiä tuli nauhoitettua ahkerasti ja kaikki osanottajat saanevat itselleen videokoosteen tapahtumasta. Viikon aikana tuli opittua kaikenlaista uutta, ja matka oli antoisa ja ehdottomasti positiivinen kokemus.

Teemu Texasissa

Vähän myöhässä, savolaiseen tapaan, Kontra C julkaisee jouluevankeliumin uuden käännöksen tulevaa käyttöä varten. Kieltä on taivutellut Unto Eskelinen.

Ja tapahtupa siihe aekaan, että keisarj Aakustus anto semmosen ukkaasin, että koko mualima olj pantava verolle. Tämä tämmönen verolle paneminen olj ens kerta ja se tapahtu, kun se Kyrenius olj Syyrijan muaherrana. Ja niimpä kaekki mänj kirjan piälle pantaviks itekuhhii ommaan kaapuntiinsa.

osviittana: työ löyvättä lapsen kapaloetuna aperuuhessa makkoomassa." Ja hyötähvijään olj enkelin kansa emä joukko taevaallista sotaväkkee ja hyö ylistivät Jumaloo ja huutivat:

"Kunnija olokaan Jumalalle korkeoksissa ja muassa raoha immeisten keske, joeta kohtaan Hiän ei vihho pie."

Ja kun enkelit olivat männä paementen luonta tiehesä, niin nämä tuumaelivat toesilleen: "Mitähän, jos lähetään sinne Peetlehemmiin kahtomaan, mittee siellä oekeestaan on tapahtunna ja mittee Herra äskön tuassa ilimotti". Ja nii hyö lähtivät täätältämmään oekeen juoksujalakoo ja löysivättii Marijan ja Joosehvin ja lapsen, joka muata köllötti aperuuhessa.

Evankeliumia kansalle

Niin Joosehvikki lähti Kalilejasta Nasaretin kaapunnista ylös Juuttaanmuan Tuavetin kaapuntiin, jonka nim on Peetlehem, hiän kun olj niät synnynnältään Tuavetin sukukieppiä, verolle pantavaks morsijamesa kansa, jokolj jo pieniin päen.

Niin tapahtu heijjän siellä ollessa, että Marijan purkuaeka tulj ja hiän tehä pyöräätti poejan, esikoesesa, kiäräs sen kapaloon ja panj aperuuhseen, kunkievarista ei löytynnä ennee tyhjee tilloo.

Sillä seovulla olj lammaspaimenia kejolla yöllä vahtimassa katraetaan. Nii heijjän eissään seiso Herran enkelj ja Herran kirkkaas loesti liämältään heijä ympärillään, ja hyöhänsäekähtivät pahanpäeväsesti. Mutta enkelj sano heille: "Elekee pelätä tyhjee, sillä kahtokees, kum minä ilimotan teille ihan ilosen asijan, jokon tulova kaekelle kansalle: teille on tänäpäevänä syntynnä Vapahtaja, jokon Ristus Herra, Tuavetin kaapunnissa. Ja tämä on teille

Ja kun hyö olivat tämän nähä, ilimottivat hyö sen uutisen, jokolj jo heillä tietona tästä lapsesta. Ja kaekki, jotka sen kuulivat, päevittelivät siinä iha uuvestaannii, mitte paemenet heille iliminierasivat. Mutta Marija panj nämä kuulopuhheet tarkasti korvasa taa ja vatvo niitä hilijoo itemielessään.

Ja paemenet palasivat takasi ja kiittelivät ja ylistelivät Jumaloosa kaekesta, minkä olivat kuullu ja nähä, sen mukkaa mitenkä heille olj alu'alakaen puhuttu.

Karjalainen-lehdessä (15.12.96) **Rauha Kejonen** pohdiskeli virheen olemusta ja **Francois Rabbathin** haastattelulausuntoa: "Älkää yrittäkö soittaa hyvin, soittakaa huonosti. Jos teette huonosti nyt, soitatte hyvin myöhemmin."

Näin Kejonen: "Ihminen pelkää kuitenkin virheitä kaikkein eniten... Nolous ja häpeä seuraavat kantäpäillä... Ehkä meidät on kasvatettu ihan väärin..." Mutta sitten hän toteaa: "Virhe sanana on jo kyseenalainen, liian negatiivinen... Sillä kuka on sanonut, mikä on oikeaa, hyväksyttävää tai vielä vähemmän normaalia? En voi kunnioittaa mitään muuta kuin sitä, minkä itse tunnen hyväksi." Ja hän päättelee: "Virheen tekemisen jälkeen huomaan aina, miten tulee hetkellisesti huonouden tunne... Mutta jos vähän aikaa maltaa mieltä, huomaakin, miten veri alkaa kiertää päässä. Lopuksi Kejonen päättelee: "Virhe helpottaa siis. Sillä virheen tekemisen jälkeen seuraa luonnollinen rohkeus... Joten onko virhe ollenkaan virhe? Sille pitäisi keksiä ihan uusi sana. Mikä se olisi? Virhe on ovi. Ja ilman virhettä ei ole puutarhoja oven takana."

Ilta-Sanomissa (20.12.97) kerrottiin kuinka viisas kuluttaja testaa ostamansa joulukuusen: "Neulasten pitää olla tiukasti kiinni. Tämä testataan vetämällä oksaa sormien välitse. Mikäli neulaset eivät irtoa, ne pysyvät paikallaan ja kuusi on hyvä. Kuusi kannattaa silti altistaa kontrollitestiin: Nosta se kymmenen sentin päähän maasta ja kopauta takaisin maankamaraan. Mikäli vihreät neulaset tippuvat, kuusi on kuiva. Mikäli neulaset tippuvat jo ylös-vetovaiheessa, kuusi on erittäin kuiva."

hartsinpaloja

Mätämunan muistelmissa (Otava 1997) **Heikinheimo** kertoilee koulunkäynnistä ja opettajille tekemistään kepposista mm. seuraavasti (s. 25): "Teimme Ilmarille kerran hauskan tempun. Kävin ostamassa vastapäisestä Hildénin kaupasta ison pakeitin näkkileipää ja jaoin sen kristillisesti koko fysiikan luokan kesken. Kun Ilmari sitten laski jotain taululla, annoin merkin, ja kaikki alkoivat rouskuttaa leipää. Siitä syntyi hämmästyttävän kova ääni ja Ilmari kääntyi aivan kuin joku olisi karjaissut hänen takanaan **ruki verh!** Kaikkien leuat pysähtyivät salamannopeasti. Sitten Ilmari jatkoi laskeamista ja rouske alkoi taas. Tätä jatkui muutaman kerran kunnes Ilmari pani ilolle lopun karjaisemalla "lopettakaa!" No, näkkileivät oli jo siihen mennessä purtu muutenkin."

Yö oli synkkä ja Jarilla tuli melkein housuun silkasta mielipahasta

Sataa tihuutti, kolea viima kävi vieraisilla ja pisti miehen hampaat kalisemaan niin voimallisesti, että naapurin leikattu katti sähkösti ilkeästi roskalaatikon päältä pulska rotti suupielessään. Rotta tietenkin meni matkoihinsa ja kissa alkoi jumalattoman metakan. Jaria rupesi hermostuttamaan: missä ostaja vii-pyi?

Nainen saapui paikalle koillisesta lenkkitos-sut vain hitusen naristen. Jari miltei hirnahti helpotuksesta, kaivoi ampullit esiin ja tinkiminen alkoi. Hetken kuului vain kiihkeää supinaa, syksyn lehdet värisivät dramaattisesti, raitio-vaunu kirskahti toisaalla ja yön viimeiset miehet huojuivat kohti avaimenreikiään kaivaen joka tapauksessa verta nenästään.

Sillä aikaa valuutat ja lasiesineet olivat jo vaihtaneet omistajiansa ja kukin kaikonnut tahoillensa. Sumu laskeutui kuin armahtava verho peittämään häpeän teot ja kohta aamukin sarasti paljastaen lempeät uuhenkasvonsa kalsealle metropolille.

Viikon kuluttua oli koesoitto.

Nainen tiesi, että hän oli paras. Muut olivat untuvaisia pikkupoikia, opinnot joko lopullisesti kesken tai vasta aluillaan. Nämä nuoret vielä miettivät, missä kädessä jouta pidentään ja paljonko pizzicatoja on lisättävä neljän hengen annokseen. Nainen tunsi itsensä mieheksi keltanokkien parissa; hän oli varma valinnastaan.

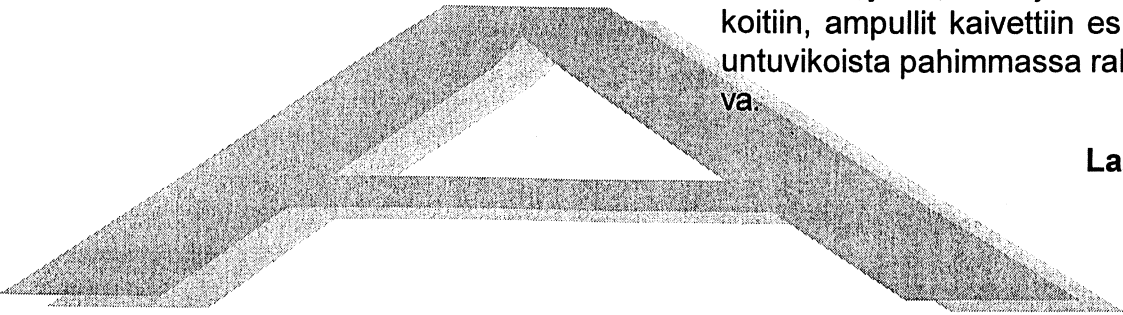
Itse koe-esiintyminen oli kiihkeä. Arvokkaita vanhalle viinalle ja tuoreelle kahville hajahtavia pitkäpartoja raahusti sinne tänne, näköesteitä viriteltiin ja soittimia vedeltiin paikasta toiseen kuin märkää rättiä. Ilmassa oli hikeä ja hartsia. Naistakin hieman hirvitti, mutta beta-salpaajat panivat piiloon pahimmat pelot ja soitto sujui kuin baletti.

Yhdellä sermin takana istuvista joulupukeista oli kuitenkin yllättäen kuulolaite matkassa ja siinä uudet paristot. Pukki aisti heti, että jotain oli vinossa. Soitto kuulosti hyvältä ja jopa hienolta, mutta jokin kilisteli harmaaparran kelloja. Taianomainen värinä legatossa, huilu-äänten ylenpalttinen leikkisyys sekä jopa sermin taakse koko ajan aistittavissa oleva kertakaikkinen pehmeys saivat herran ensin takajaloilleen ja sitten takaisin tasapainoon, kuitenkin niin, että muu lautakunta heräsi ja alkoi Murahdella äreästi.

Nainen ei ärinöitä kuullut vaan soitti viimeiset vedot kuin hurmiossa, pyyhki hien otsaltaan, kuivasi lattian ja poistui. Lautakunta oli kuitenkin jo valmiustilassa; parrat tutisivat, käsiä heiluteltiin kuin tuulimyllyjä, piippuja ja sikareita kaiveltiin, pureksittiin ja tupruuteltiin.

Joidenkin tuntien jälkeen, savun hälvettyä ja levähtäneiden käsivarsien asetuttua takaisin sijoilleen, syntyi yksimielinen päätös. Kännyköihin soiteltiin, juristeja palkattiin ja satimia viritettiin. Nainen kärysi heti b-testissä; basso, jousi, hartsia ja Bottesinit takavari-koitiin, ampullit kaivettiin esiin ja viran sai untuvikoista pahimmassa rahapulassa oleva.

Lahjaton

päin basistin otelautaa

**Nuutinen kärehti. Intsu seiso
vessan ovella ja totesi heti,
että dopinkia käytetään.
Nuutinen vähän häkeltyi,
mutta nykäisi joutuisasti
housunsa ylös, nieleskeli
suussa olevat tuotteet
näkymättömiin ja kielsi
kaiken. Alkoi kamala
mediamylytys.**

- *Basisti paransi suoritustaan
kasvuhormooneilla!* kirkui iltapäivä-
lehti.

- *Doupattu muusikko nykästeli
konserttitalon vessassa!* toinen lööppi
ulvoi.

- *Ammattikunnan maine on saanut
pahan kolauksen,* otsikoi pari päivää
myöhemmin arvovaltainen päivälehti.

Mutta Nuutinen ei ollut kohinasta
millänsäkään. Kävi töissä niinkuin en-
nenkin ja totesi, että ei eroa.

Ja sitten tapahtui se mitä tapahtuman
piti: konserttikävijöiden määrä räjähti
kasvuun! Jokainen halusi nähdä Do-
ping-Kamariorkesterin ja kuulla erityi-
sesti "bassohormooni" Nuutisen
soitantaa. Lippuja jonotettiin tuntikau-
sia ja ylimääräisetkin esitykset myytiin
hetkessä loppuun.

Kun hulina alkoi vähitellen osoittaa
laantumisen merkkejä, Intsu huoles-
tui. Hänen kasvoilleen kohosi kuiten-
kin leveä hymy kun hän byroossaan
aukaisi aamun lehden. Pääuutinen to-
disti: *Seksiskandaali Valkoisessa tä-
lossa!*

leppäkerttu

haarukka

PIENI KONTRABASSO

7 – 16 vuotiaille
lapsille

Kaikki kontrabassotarvikkeet

- pussit, jouset, kielet
- H. R. Pfitzschner -jouset
- suolikielet
- yms.

Maahantuonti ja myynti

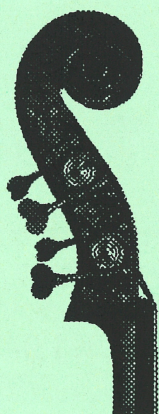
Woodwinds

Albertinkatu 17
00120 Helsinki
Puh. 09-7001 9470

UUTTA!

UUTUUSTUOTTEET TUTUSTUMISHINTAAN!

Ainutlaatuinen lapsille sopiva kokopuinen Sonata kontrabasso jousella ja pussilla.

Koot 1/10, 1/8, 1/4, 1/2, 3/4

TARJOUS NETTO 8900:-

Sonata topattu pussi 4/4

TARJOUS NETTO 990:-

Reunion Blues gig bag, topattu

3/4 koko TARJOUS NETTO 4000:-

4/4/ koko, TARJOUS NETTO 4200:-

Stahlhammer taittuva stakkeli

TARJOUS NETTO 500:-

D'addario Helicore kielisarja Orchestra light/medium/heavy

TARJOUS NETTO 650:-

Dampit kostutin

TARJOUS NETTO 75:-

Milland-Deroux hartsii solo/tutti

TARJOUS NETTO 35:-

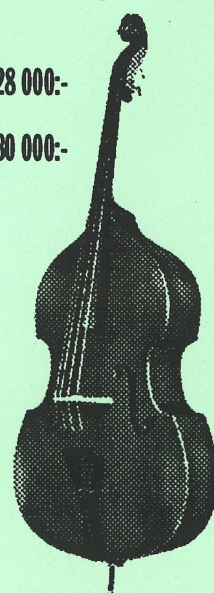
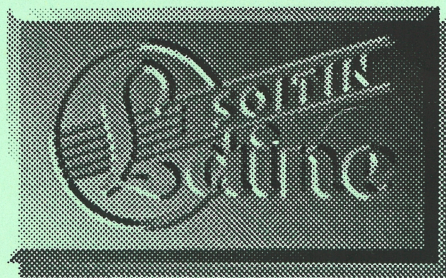
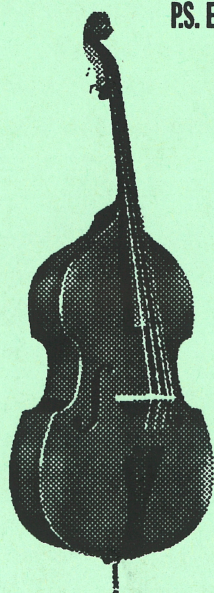
P.S. Edellisestä tarjouksestamme on jäljellä muutama käsintehty basso:

4 kpl Rubner 64, 4/4, 5-kielinen, ennen 49 000:-

NYT 28 000:-

1 kpl Rubner 65, 4/4, 5-kielinen, ennen 55 000:-

NYT 30 000:-

Maariankatu 10, 20100 Turku.
Puh. 02-4691777, fax 02-4691784